

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația :
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil :
Protoiereu DUMITRU ANTAL

Să ne perfecționăm

Perfecțiunea omenească fiind de natură foarte relativă, o profundă și nobilă aspirație face ca sufletul nostru totdeauna să fie cuprins de dorința fierbinte după lărgirea orizontului intelectual. Evoluția vremii neînterupt aruncând la suprafață noi probleme, impunând noi cerinți, sau accentuând altă latură a acestora, în altă formă, refăcută, face ca sufletul nostru să fie veșnic în cercetare. Chemarea lui nu este să rămână staționar, căci în cazul acesta n'ar fi ajuns niciodată la cunoștințele științifice de azi. Chemarea lui este de a înmulți, întregi și adânci cunoștința odată câștigată. Iar cine nu se supune acestei legi, rămâne în urma timpului și lucrează împotriva chemării sale spirituale. Cine nu ține pas cu cerințele vremii, cine s'a petrificat în demodate formule și tipare de viață, cine voește să rezolve problemele prezentului numai cu mijloacele trecutului, nu mai este în nota realității, și contribuția sa la progresul general — când ține cu orice preț să se impună — mai curând poate fi de natură negativă decât pozitivă.

Firește, aceasta nu înseamnă că experiența faptelor din trecut trebuie ignorată și trecută la arhivă, nu înseamnă că ea n'ar contribui la realizări noi, n'ar oferi prețioase învățăminte pentru înfăptuiri mai perfecte decât cele din trecut și de superioară utilitate pentru nevoile curente ale individului și colectivității, care azi devin tot mai numeroase, complicate, variate și pretentioase. Nu, hotărît nu. Chestiunea nu se poate prezenta în forma aceasta. Prezentul trebuie să clădească pe trecut. Experiența faptelor din trecut trebuie pusă direct în slujba vieții actuale. Prezentul totdeauna trebuie să-și scoată învățăminte

din realizările trecutului. Dar tocmai prin faptul acesta se face și eliminarea chestiunilor și mijloacelor de realizare demodate, care nu mai corespund vremurilor curente și deci trebuie să cedeze locul altora.

Evoluția continuă a societății omenești, pretinde imperios să mergem tot înainte și să nu ne oprim pe o poziție — căzând în inactivitate, căci oricât de bună ar fi ea pentru un moment — totuși în viitor mai poate fi capabilă de corectări în spre mai bine. Experiența zilnică oferă suficientă probă.

Pentru această rațiune și sufletul omenească — cum am anintit — e veșnic în cercetare, și pentru același motiv dictonul că „omul cât trăiește tot învață“ — exprimă un adevăr perfect experimentat prin sute și mii de ani, și care deci nu mai suferă discuții și controverse.

De adevărul acesta toți trebuie să ținem cont, și de aceea căutăm zilnic să ne îmbogățim cunoștințele. De aceea se impune ca și după terminarea unei școale, să nu rămânem la cunoștințele primite în ea. În cei câțiva ani de școală, e imposibil ca cineva să-și poată împotriva toate cunoștințele cerute de condițiile situației lui de mai târziu. În școală se primesc mai mult îndrumări, care ulterior neînterupt trebuie completate și adâncite. Apoi se mai adaugă și faptul că trebuie luate anumite măsuri ca o proprietate spirituală să nu dispară — trebuie adecă repetate studiile făcute odinioară pentru câștigarea ei.

Neglijarea acestui studiu, să-l numim de îndeplinire, completare sau perfecționare, care constă în improspătarea, întregirea și adâncirea cunoștințelor — face ca cineva să nu mai fie la înălțimea chemării sale spirituale.

E firesc deci ca de acest studiu de com-

pletare să aibă imperioasă nevoie și preotul.

El fiind îndrumătorul firesc al credincioșilor în toată variația ocupațiilor lor, pe lângă un bun cunoscător și nefățărit realizator al doctrinei lui Hristos, trebuie să mai fie la curent cu înfăptuirile și cerințele timpului, și să cunoască mijloacele avansate pentru realizarea progresului, căci numai în cazul acesta poate fi la înălțimea chemării sale. Altfel nu va fi gratuită afirmarea că slujitorii altarului nu voiesc să țină pas cu timpul, se complac într'o devalorizată activitate și că la ei coeficientul ramolirii e mai ridicat ca la alții.

Planul după care se face studiu de îndeplinire, e în funcție de cunoștințele de care are cineva neapărat trebuință. Altfel va proceda preotul din învățământ, altfel cel din administrația bisericească și altfel cel din parohie; fiecare după nevoile sale imediate.

În realizarea acestui studiu, care durează viața întregă, biblioteca joacă rol hotărâtor. Biblioteca e sufletul parohiei, și de aceea se și insistă azi atât de mult pentru înființarea ei în fiecare parohie -- în orice caz pe lângă fiecare protopopiat. Și cred că nu există preot care să nu-și dea seama de acest lucru, și care în consecință să nu se ocupe în deaproape cu înființarea unei biblioteci în parohia sa.

Apoi ziarele și revistele teologice nici decum nu pot fi trecute cu vederea. Pe lângă frumoase și utile studii de specializare, mai țin la curent cu toate evenimentele și realizările noi pe teren bisericesc -- lucru neapărat de trebuință pentru fiecare preot.

Studiul de completare se face și prin conferințe pastorale. Aci se pot lămurii toate chestiunile ce preocupă preoțimea în realizarea misiunii sale, și tot aci se pot da și probe asupra rezultatului studiului de perfecționare. Probele acestea să conziste în elaborarea de predici și lucrări teologice în legătură cu nevoile locului și timpului, și prin care să se facă totodată împrăștierea, întregirea și aprofundarea cunoștințelor făcute de mântueală. Să fie serios controlate și să aibă efect asupra aspirațiilor fiecărui preot.

Dar foarte util și de dorit este, că în anumite serii, preoțimea să fie chemată

într'o localitate oarecare, unde să se aranjeze un ciclu de conferințe din toate disciplinele teologice, să se discute soluții practice pentru problemele religioase curente, să se reîncălzească duhul evanghelic și zelul misionar, să se sporească spiritul de jertfelnicie pentru Hristos, fără care munca preotului nu poate avea nici un preț.

În orice caz problema studiului de perfecționare merită să formeze obiectul unei cercetări în mai de aproape și acesta-i motivul fugitivei schițări de mai sus.

O. Bucevschi.

Sărbătorirea

nei Elena I. P.-Voitești, cu prilejul decorării cu „Răsplata muncii pentru biserică cl. I.“

La ultima adunare generală a „Soc. Ortodoxe Naționale a Femeilor Române“ filiala Cluj, dna Elena I. P.-Voitești, pentru motive de sănătate a renunțat dela prezidenție. Această dimisiune a fost luată cu mult regret la cunoștință și ca un semn vădit de apreciere al activității desfășurate până atunci, a fost proclamată de prezidență de onoare.

Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Nicolae Ivan, voind să facă cât mai apreciată activitatea dnei Voitești, într'adevăr mare și cu rezultate foarte frumoase, a propus dlui Ministru de Culte să o decoreze. Dl. Ministru Al. Lapedatu i-a conferit decorația „Răsplata muncii pentru biserică cl. I.“ înmânând Prea Sfinției Sale atât decorația cât și decretul.

Pentruca predarea decorației să se facă cu cuvenitul fast, Prea Sf. Sa, pe ziua de Luni ora 5 d. m. a invitat în sala de recepție a reședinței episcopale pe dna și dl Popescu-Voitești, membrele actualului și vechiului comitet al Soc. Ortodoxe și'n cadrul acestei sărbătoriri intime a înmânat d-nei Voitești decorația. Au fost de față dnele: Alexandrina Tomescu, mama d-nei Voitești, Elena Ștefănescu-Goangă, Ana Lupaș, Cornelia Stanciu, Maria Barițiu, Flora Dragomir, Constanța Bogdan-Duică, Vera Bohățiel, Eugenia Bela, Foca Crișan, Maria Ciortea, Maria Vască, Sofia Meteș, V. Vilt, Fel. Rozvan, Cornelia Stanca, dș. Ioana Gabor, dnii: Ion

Lupaș, Victor Stanciu, Seb. Stanca, And. Ludu, I. Vască, L. Curea și D. Antal.

În fața acestei alese asistențe, Prea Sfinția Sa a rostit o frumoasă cuvântare și a relevat în primul rând calitățile alese ale sărbătoritei „suflet gingaș, bun și mângăios“, cari dela început au pus-o în fruntea atâtor inițiative de muncă feminină, cum a fost înființarea celui dintâi cor bisericesc ortodox „Buna vestire“, care a cântat prima liturghie la instalarea Prea Sfinției Sale de Episcop, în anul 1921. Din acest cor s'a dezvoltat corul actual al episcopiei. Trecând în comitetul Soc. Ortodoxe a Fem. române, „a pus mult suflet și toată dragostea pentru realizarea scopurilor religioase morale“, iar în cursul celor 3 ani de prezidenție la această societate, s'a înzecit averea ei, s'a introdus „Mărțișoarele“, petrecerea copiilor dela Sf. Niculae, s'a înființat și sporit fondul „Bibliei pentru orbi“, sărbătorile premierii școlărilor pentru progresul în religie, s'a cumpărat un clopot pentru Catedrală, s'au câștigat chiar și daruri regale pentru Catedrală, etc.

Ca Arhiepiscop trebuia să țină seamă de această bogată activitate în rezultate și să caute obținerea unui semn de apreciere a ei, pe care l-a aflat întâi în propunerea de a fi proclamată de prezidență de onoare, iar acum prin predarea acestei decorații.

„Iată deci — continuă P. Sf. Sa, — că acest semn vădit, Ți-l predau și anin pe piept, ca răsplată a muncii pentru biserică și rog pe Dumnezeu să Vă țină în viață cu sănătate deplină încă mulți ani; spre a continua a face binele, înălțând prestigiul bisericii noastre, care luptă cu atâtea greutăți aici în Cluj“.

Incheie rugând comitetul actual să continue frumoasa muncă începută, iar dnei prezidente Zina Moroianu, care lipsește, îi dorește o grabnică însănătoșare. Și cu asta îi anină pe piept frumoasa decorațiune, înmânându-i decretul și adresa Nr. 6437—1928, care cuprinde în întregime cuvântarea P. Sf. Sale.

Toată asistența aplaudă în urări de „trăiască“.

Doamna Vera dr. Bohățiel, în numele comitetului, ca vice-prezidență, — dna prezidentă Moroianu fiind suferindă, — cetește o impresionantă cuvântare: „Cu sinceră și

profundă recunoștință ne-am întrunit astăzi să sărbătorim în cerc intim predarea mult stimatei și iubitei noastre prezidente Elena P.-Voitești, frumoasa decorațiune cu titlul sugestiv: „Răsplata muncii pentru Biserica cl. I.“

Membrele comitetului, mai mult decât ori și cine cunosc meritele mari, ce iubita noastră președintă și le-a câștigat muncind fără oboseală pentru întărirea Societății Ortodoxe și organizarea cadrelor de activitate ale ei.

Conștie de înaltul scop al Soc. Ortodoxe a urmărit plină de entuziasm ridicarea spiritului credinței noastre strămoșești, din cari izvoresc și azi toate faptele mari ale neamului românesc. În acest fel și cu o astfel de activitate, Soc. Ortodoxă a reușit să se impună în fruntea tuturor celorlalte asociații, obținând locul ce i-se cuvine prin faptul că e cea mai curată expresie a moștenirii noastre spirituale, unind sentimentul național cu sentimentul religios în toate acțiunile sale.

Decorația e o binemeritată distingire a frumoasei activități depusă de d-voastră și prin meritele curate și luminoase, onorați cu adevărat această distincție.

Să dea bunul Dumnezeu, s'o purtați în deplină sănătate un șir lung de ani, călăuzind cu sftul dv. luminat, pașii noștri și de azi înainte și îndemnând prin pilda dv. la muncă onestă și rodnică pe multe femei române.“

Mulțumește Prea Sf. Sale pentru valorosul sprijin și îndrumare, cu care a împărtășit totdeauna Soc. Ortodoxă a Fem. Române. Incheind îi predă un prea frumos buchet de flori.

Dna Elena P.-Voitești cu lacrimi de emoție în ochi mulțumește spunând:

Din momentul când am aflat vestea acestei decorații, m'am simțit copleșită de emoție, așa cum sunt cu deosebire în acest moment. M'am întrebat dela început: oare merit eu această răsplată pentru o muncă de abea 3 ani de zile? Mi-am răspuns că această muncă nu e numai a mea, ci a întregului comitet, cu care am lucrat. Așa că mă simt fericită că apreciind Prea Sfinția Voastră munca mea, ați apreciat munca întregului comitet. Pentru tot ce am lucrat e drept că am așteptat o răsplată, răsplata

dragostei comitetului, nici decum nu m'am așteptat la aceea ce azi mi-s'a înmănat. Mulțumind Prea Sfinției Sale, îl roagă să transmită aceleași mulțumiri și dlui Ministru Lapedatu. Fiind acum legată sufletește de Societatea Ortodoxă și prin această distingere, promite că va continua să lucreze cu aceiași dragoste pentru Societate.

Mari aplauze și toți cei prezenți o felicită, multe doamne vărsând chiar lacrimi de bucurie.

S'a servit apoi un ceai, la care s'a petrecut în intimă și pretinoasă conversație mai bine de o jumătate de oră. Serbarea s'a sfârșit la ora 7, ducând toți în suflet o neuitată amintire.

Inaugurarea cursurilor la Academia Teologică

Duminecă, în 7 Octombrie a. c. la orele 12 a. m. s'a săvârșit la Academia noastră teologică deschiderea noului an de studii. Spre deosebire de anul trecut, când inaugurarea cursurilor s'a făcut cu o serbare fastuoasă din incidentul completării Academiei și cu cel al patrulea an de studii, în anul acesta toată solemnitatea s'a petrecut în cadrul unei serbări modeste.

După oficierea unui Te-Deum în biserică, profesorii și studenții s'au retras în încăperile Academiei, unde au așteptat pe *P. S. Sa Episcopul Nicolae*, împreună cu membrii Consiliului Eparhial. Serbarea a început apoi prin un scurt serviciu divin, la care s'a săvârșit sfințirea apei de către dl prof. dr. A. Buzdug; răspunsurile s'au dat de corul stud. teol. sub conducerea dlui prof. dr. V. Petrașcu. Iar după aceasta a urmat raportul decanului prof. dr. I. Vască. Din cele expuse în acest raport s'a putut constata prosperarea și avântul ce și-a luat tânăra noastră instituție de înaltă cultură teologică. S'a putut constata faptul îmbucurător, că studenții noștri teologi nu numai că-și dau toată silința în îndeplinirea datorințelor față de școală, dar cu concursul și călăuzirea profesorilor desvoaltă și o activitate binecuvântată înafară de școală. Contribue cu modestele lor puteri prin cântări alese, recitări potrivite, conferințe instructive și folositoare la ridicarea înoralu-

lui credincioșilor și la susținerea prestigiului bisericii noastre, deplasându-se prin diferite comune și orașe ale Eparhiei. Continuând astfel pregătirea lor, studenții noștri teologi vor deveni preoți vrednici, cari vor putea corespunde tuturor cerințelor și așteptărilor vremurilor pretențioase în cari trăim.

Urmează apoi cuvântarea bogată în învățături și îndemnuri înțelepte, a *P. S. Sale Episcopului Nicolae*. P. S. Sa este ctitorul și întemeietorul acestei instituții și de câte ori are prilejul să asiste la vr'o manifestare demnă, aranjată de aceasta, unde se pot constata semnele unei munci constructive, efectele unui real și binefăcător progres, sufletul său de adevărat părinte tresare de bucurie și se umple de mulțumire. S'a văzut și de astădată cu câtă satisfacție sufletească, pătruns de vic emoție, a vorbit tinerilor studenți cari și-au ales cariera preotească ca țință a vieții lor.

... „Poate că studiul pe care vi l'ați ales nu vă va procura averi și bogății destule“, a zis P. S. Sa între altele, „dar ceea ce știu și sunt convins, el vă va putea aduce, celor zeloși și însuflețiți dintre D-Voastră, suprema satisfacție de care se poate împărtăși un adevărat fiu al bisericii aici pe pământ, el vă va putea da cea mai desăvârșită mângâiere și mulțumire sufletească. Cunosc cazuri precise când bărbați ajunși în funcțiuni înalte, nu sunt de loc mulțumiți cu cariera lor și regretă mult că n'au îmbrățișat cariera preotească. Toți câți ați venit aici am speranța că venind din dragoste vă veți putea dedica din tot sufletul studiului și muncii intensive, pentruca la vremea sa, să ne puteți fi de folos bisericii și neamului din care v'ați trezit. Am simțit cea mai desăvârșită bucurie când de curând fruntașii unei parohii a Eparhiei noastre cu lacrimi în ochi au venit să mă roage să nu le iau preotul lor, scumpul și iubitul lor părinte sufletec, care i-a trezit la adevărată viață creștinească, cinstită și curată. Veți ști că acest preot este unul dintre foștii elevi ai acestei școale. Astfel dorința mea cea mai fierbinte este ca să imitați pilda acestui antecesor al D-Voastre. Cu bunăvoință și cu dragoste toate se pot face. Fiți deci înțelegători, cu ascultare și harnici la muncă și nu mă îndoiesc că veți reuși... În acest înțeles Vă dau binecu-

vântarea mea și Vă doresc tuturor, profesori și studenți spor și prosperare la lucrul care'l reincepeți pentru anul care vine“.

După frumoasa cuvântare a P. S. Sale, ascultată cu cel mai viu interes, corul stud. sub măiastra conducere a dlui prof. dr. V. Petrașcu a cântat ps. „*Ție se cuvine cântare...*“, după care serbarea s'a sfârșit în cea mai caldă și înviorătoare atmosferă.

Rap.

Scrisori

unui purtător de sutană și cruce

de Gh. D. Murgur.

V.

Predica.

E o predică solemnă, cugetată mult în lumina drumurilor de activitate misionară ori sub lampa înorată de fum, e o predică de carte, academică, învățată, care se rostește solemn și studiat cu mâinile apăsate pe aurul vulturului din amvon și este una a întâmplării care se rostește potolit și lin ori unde răsare pentru ea argumentul, nevoia, pricina. E o predică nebănuită, predică reformatoare, care, de dimineață până seara, svâcnește viu din gândurile inspirate ale preotului, din inima lui.

Omul din mulțime trebuie s'o culeagă în sufletul său de pe toate drumurile de învățătură ale preotului.

Dupăce a închis ușa bisericii, preotul trebuie să deschidă ușa parohienilor săi. Să plece, să vadă, să cerceteze și următor dumnezeescului adagiu al lui Iisus, — să predice. E în acest „să predice“ nu compoziția teologică făcută după legile schimbătoare ale retoricii de carte, ci, prefirarea învățaturii, a sufletului și a bunătății din el în sufletul întunecat și deșert al mulțimii.

Să predice deslușind lumea, să dea speranțe și să deschidă pentru Iisus ochii și inima oamenilor.

E o activitate de cutreerare în care sufletul preotului se poartă pretutindeni ca facă spirituală în întunericul și neștiința lumii. Așa au fost convertitorii și reformatorii.

Nu uitați cutreerarea lui Paul, a lui Petru, a lui Luca și a lui Barnaba de Cipru adeptul și însoțitorul lui Paul.

Pildă vecinică însă, desăvârșită și dumnezească, rămâne Mântuitorul oamenilor.

El n'a vorbit din amvon, ci pretutindeni unde nevoia răscolea sufletul și cerea cuvântul învățaturii imutabile, — între pescari, între farisei și vameși, în mijlocul copiilor, în câmp chiar între spicile de grâu și pretutindeni unde floarea înăbușind inima și viața, furia și fătarnicia iudaică.

În această ipostasă de neastâmpăr și de cutreerare voită trebuie să se vadă preotul. Mai ales în aceasta. Fiecare trebuie să întindă fășia lui de lumină. Fiecare trebuie să vindece și să ajute. Fiecare cu risc de calomnie și de rug trebuie să creștineze.

Umblarea e un imperativ mesianic. Cel ce poartă haina doctorului sufletească trebuie să-și impună porunca de orientare și zidire a lui Iisus: mergeți și predicați.

Cercetarea însă stă înaintea învățaturii. Nu poți da povață și adevăr de mântuire până nu cunoști omul, traiul și cugetul lui.

Confesiunea dă oricărui duhovnic gândurile și inima omului. Acestea închise cu cheia tainei creștine nu sunt de ajuns. Trebuie să se cunoască lămurit viața și agitațiile ei. Trebuie văzut cu ochiul viu al bunătății și răbdării cuibul în care omul își adăpostește sufletul și lucrurile, patul lui de odihnă, perina pe care își culcă durerile, masa, straele, cartea, copiii, florile și animalele.

Învățătura e legată de umbra sau de raza din casă. Vânt și văzduh rămâne orice predică dacă nu se leagă de lucruri și de fapte, dacă nu țâșnește din adevărul și poezia vieții și dacă, nesustținută prin sufletul și prin munca ta, nu răscolește sau determină.

Cercetarea vieții omeneste cere o înfinită și chinuitoare trudă. Să răbzi, să nu pregeți, să pătrunzi în adâncul durerilor și al bucuriilor, să trăești în inimi și în fapte, în pânjeniișul formidabil al vieții sociale, totdeauna scrutător, totdeauna cumpănit și generos, totdeauna drept și tare. Niciodată șovăitor și întunecat. O rază pe drumurile vieții, inima lui Danko înaintea mulțimii către Iisus.

Dupăce cu grijă și cu sfășiere ai cercetat îndelung de răbdător, casa, traiul, prietenii, ura, știința ori neștiința, slăbiciunile și puterile omului și l-ai văzut apoi pretu-

tindeni, în zarva și oboseala gospodăriei, la muncă, pe drumul necazurilor, în zi de odihnă, pe câmpul de pâine, în durerile vieții sociale ori în biserica credinței lui, atunci numai deschizi din inima ta, care trebuie să fie fântână adâncă de lumină, cuvântul predicii spontane. Curat, ca firul de aur pe care îl spală părăul repede din munți, astfel trebuie să fie pentru mulțimea de oameni cuvântul îndemnului și al ridicării către împărăția fără de schimbare a lui Iisus Christos.

VI.

Pace confesională.

Poetul Nichifor Crainic a dus cândva la Blaj, la o serbare comemorativă, un cuvânt al prietenului său, poetul Octavian Goga, cuvânt care trebuie să fie un normativ pentru Stat și pentru oameni: pace confesională. E cea mai frumoasă expresie a vieții sufletești de azi.

E în această pace confesională, rostită cu pătrundere în cetatea de apărare a românilor subjugată și strigătul de dincolo de noi al ideologilor și sfinților cari nu înțelegeau existența și desăvârșirea noastră fără pacea dintre bisericile care servesc aceiași credință.

Pentru unitatea și tăria noastră împotriva dușmăniilor ascunse, pentru sporul de bine în fața aspectelor de nesocotită înstrăinare, pentru sfărâmarea aparențelor și înălțarea vieții pe realitățile evanghelice e nevoie de acest normativ al vieții noastre naționale și creștine: „pacea confesională“.

Ura e absurdă. Isvorul și permanența vieții e iubirea. Inăbușirea ei e agitație, dărâmare, catastrofă, moarte. Biserica e o creațiune a iubirii. Porunca ei imutabilă e: pace vouă.

În nici un ceas al vieții noastre istorice nu s'a simțit mai multă nevoie de puterea bisericii, de inima și de îndemnul lui Iisus ca acum. Căci sufletele neaufragiază în nepotolite furtuni de erezii. Un uragan de ură strămbă și dărâmă toate. Țara e plină de intrigă și de plâsmuiri. Nu suntem în comuniune cu adevărul lucrurilor. Nu ajutam, pentru că ceia ce dăm e dăruit cu sângele fătarnicilor din Scriptură. Când ne rugăm, blestemăm. În cuvântul „acastitelor barbare“ e toată tragedia decăderii noastre.

Sângele altruist seacă mereu în alvia vieții umane. Vameșii au dispărut. Trăesc numai fariseii.

Poporul își descompune sufletul și firea. El nu mai ține la barbaria lui care s'a cristalizat într'o artă mare, într'o cultură specifică. Vântul europeismului usucă tot ce atinge.

Suntem nefixați încă. Școala nu e o călăuză. Biserica nu e pretutindeni o putere de determinare. Și totuși din adâncul ei trebuie să pornească un înviorător suflu religios care să miște și să umple divinitate tot ce atinge.

În viscolul și dărâmările urii, în furia plâsmuirilor și a luptelor de desagregare socială, biserica trebuie să liniștească neastâmpărul și durerea oamenilor, rămânând mereu lumina vie a lumii.

Deci, absurd rămâne efortul de prozelitism al celor două biserici creștine, ura lor ascunsă.

Exasperați de sfâșierea dintre clase și clanuri nu mai putem privi și pe aceia dintre bisericile aceleiași credințe. Naționalismul care trebuie să ne păstreze și să ne desăvârșească e întemeiat numai pe acest normativ al superiorității unui neam: pace confesională. Fără ea bisericile noastre, nu slujesc iubirii lui Iisus, nu sunt ale lui.

Hirotonire. Duminică, în 14 Octomvrie a. c. va fi hirotonit, în biserica catedrală din Sibiu, întru arhieru, vicarul mitropoliei noastre I. P. C. Sa arhimandritul Vasile, din partea I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae* cu împreuna conlucrare a Preasfinților episcopi și arhieriei sufragani.

Sfințire de biserică. Duminică, în 21 Oct. c. se va sfinți biserica din *Treznea* protopopiatul U. guraș. Actul sfințirii va fi săvârșit de către P. Sf. Sa Episcopul *Nicolae Ivan*, asistat de doi consilieri, protopopul și preoțimea din tract.

Congresul general al Preoților ort. din România, care a fost interzis de a se ținea în Chișinău, se va ținea în București în aceleași zile de 23 și 24 Octomvrie c.

și cu același program: „Invățământul religios în școli și salarizarea clerului“. Deci organizațiile Clerului din mitropolia noastră vor căuta să-și trimită acolo delegații conveniți.

Ordin. Se anunță că ministrul de interne, în înțelegere cu cel dela instrucțiune, a dat prefecturilor de județe ordinul următor: Vă rugăm să binevoiți a lua măsurile convenite, ca comitetele școlare să achite bisericilor chiriile restante pentru localurile parohiale ocupate de școlile primare statificate.

Donațiune. Grigore Bode I. Nicolae din Rogoz crâsnicul bisericii, a donat bisericii noastre de acolo suma de 5200 Lei și 2½ jug. de pământ. Fapta vorbește dela sine și rugăm pe bunul Dumnezeu să i-o răsplătească.

Camionul Cărții. Oficiul pentru desfacerea publicațiilor „Astrei“ a încercat pentru prima dată un nou mijloc de a răspândi broșurile tot mai numeroase ale societății. La târgul din Ludoșul-de-Murăș, acum câteva zile, „Astra“ a trimis un camion de cărți. Cu toate că din cauza timpului și a greutăților economice generate târgul a fost slab, „camionul cărții“ a avut succes.

Dintr'o statistică a bisericii luterane aflăm că în cursul anului 1927 au trecut la luterani 23 ortodocși, iar dela luterani la ortodocși 7 persoane. Nu ne prea putem da seama între ce împrejurări se vor fi făcut aceste treceri, căci în eparhia noastră nu avem știre de nici o trecere. Intențiuni de trecere dela luterani la noi cunoaștem în unele parohii mixte, însă nu s'au făcut din cauza diferenței prea mari de credință și cult, așa că sașii preferă să treacă la sectari. Motivele sunt dările prea mari la cari sunt impuși pentru susținerea bisericilor și școlilor. E curios că statistica aceasta nu amintește de nici o trecere precisă la sectari, ci numai de 48 persoane cari nu știe în ce comunitate s'au înscris. Mai notează și necrezuta trecere a unor luterani din Basarabia la judaism.

Ziarul cel mai vechiu din Anglia „Times“, a împlinit 144 ani și a ajuns la al 45.000 număr. În privința vechimii ziarelor nu stăm nici noi rău, căci „Gazeta Transilvaniei“ se apropia la 80 ani și a regresat, dispărând și iar apărând, prin faptul că s'a transformat în foaie politică.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 6270—1928.

La fondul pentru zidirea Catedralei din Cluj am mai primit următoarele danii și colecte:

Municipiul Cluj	Lei	200.000.—
Pr. Nic. Motora St. Georz Mureș	„	15.088.—
Ocolul silvic — Tugurești	„	2.330.—
Ocolul silvic — Vălenii-de-munte	„	1.685.—
Prof. dr. Iosif Popovici — Cluj	„	1.000.—
Ocolul silvic Frasinul — Prahova	„	930.—
Ocolul silvic — Marghita	„	900.—
Dir. silv. — Pitești	„	665.—
Ocolul silvic — Tomesti—Iasi	„	634.—
„ „ — Dumbrăveni	„	600.—
„ „ — Râmnicul-Sărat	„	440.—
„ „ — Brețcu	„	350.—
„ „ — Cislău—Buzău	„	320.—
„ „ — Gura-Galbina	„	270.—
„ „ — Schitu greci	„	230.—
Pr. Gheorghe Gheție — Bernița	„	194.—
Ocol. silvic — Verbița—Prahova	„	190.—
„ „ — Nehoiși—Buzău	„	150.—
„ „ — Lucieni	„	140.—
„ „ — Focșani—Putna	„	120.—
„ „ — Cascioarele	„	100.—
„ „ — Vintilă-Vodă	„	100.—
Mihail Borza — Cluj	„	60.—
Total	Lei	226.945.—
Colecta anterioară	„	4,123.118.—
Totalul general	Lei	4,350.063.—

Cluj, la 3 Octomvrie 1928.

Consiliul Eparhial.

Comunicari oficiale. Observându-se o mare varietate în felul cum se oficiază sfta Liturghie, în deosebi la pomenirile dela ieșirea cu sfințele daruri, unde unii și-au permis să calce formularele tipiconale, introducând variante personale, se atrage atențiunea tuturor preoților-slujitori, că de aici înainte le este strict oprit a întrebuița alte formule decât cele prevăzute în cărțile rituale și în dispozițiunile speciale ale Sft. Sinod. Oricare abatere dela această regulă va fi considerată ca o inovație în cult și se va pedepsi ca atare. — P. On. Protopopi și președinții cercurilor religioase sunt îndatorați a observa păzirea acestor dispozițiuni, făcând arătare contra celor cari nu se vor conforma.

Nr. 4356—1928.

Invităm preoțimea noastră să răspundă la circulara Nr. 3797 în cauza predicilor, publicată în „Renașterea“ Nr. 26 din a. c. Terminul s'a prelungit până la 31 Decembrie 1928.

Nr. 5865/1923

Punem în vedere pe aceasta cale, tuturor organelor în subordine, că Ministerul Cultelor și Artelor conform rezoluției sale Nr. 35194 din 5 Septembrie crt. dispune că parohiile să nu mai corespundă direct cu Ministerele, ci numai prin Chiriarihie, pe calea ierarhică.

Cluj, la 4 Octombrie 1928.

Consiliul Eparhial.

Nr. 20—1928.

Convocator

Prin aceasta pe Duminecă, 21 Octombrie a. c. convoc la *Călățele Adunarea cercuală* a Despărțământului Huedin al Astrei invitând a lua parte la aceasta adunare pe toți membrii și pe toți aceia cari se interesează de propășirea culturală a neamului nostru.

Ordinea de zi:

1. La 9 ore serviciu divin împreună cu parastas pentru membrii decedați ai Despărțământului nostru.

2. La 11 ore deschiderea adunării cercuale în sala școlii primare, constituirea biroului și emiterea comisiunilor pentru censurarea rapoartelor puse la ordinea zilei.

3. La 2 ore d. a. prelegeri populare.

4. Raportul comisiunilor emise.

5. Chestiunea comemorării zilei de prima Decembrie a. c.

6! Comunicări și alegerea a 7 membrii în comitetul despărțământului.

7. Eventuale propuneri.

Huedin, la 7 Octombrie 1928.

Aurel Muntean,
directorul desp. Huedin.

Nr. 367—1928 prot.

1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia *Chincicș*, din pro-

topopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreună cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială, supraedificii economice și grădină.

3. Sesiune parohială 26 jugăre pământ productiv.

4. Una zi de lucru dela fiecare familie.

5. Stola îndatinată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererea însoțită de documentele reglementare și cu prealabila încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Luduș, la 24 Septembrie 1928.

In înțelegere cu consiliul parohial.

Romul Popa, protopop.

1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa I. *Bucerdea-vinoasă*, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat, conform pregătirii.

2. Locuință în natură, confortabilă, cu 3 camere, o bucătărie, precum și toate supraedificatele necesare, având parohia dreptul a folosi pentru sine jumătate pivnița de sub casele parohiale (partea din dos), precum și a folosi în comun cu preotul locul de tescuit strugurii, pe timpul se zonului.

3. Sesiune parohială, 2½ jug. arabil și 4 jug. rât primit prin Reforma agrară în arendă forțată.

4. O ferie de must dela fiecare familie (fum).

5. Venitele stolare statorite în ședința Consiliului parohial din 31 Iulie 1928.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile concursuale oficiului nostru protopopesc, în terminul deschis, având dreptul, ca după avizul nostru prealabil, să se prezinte în parohie în vreo Duminecă sau sârbătoare, spre a face cunoștință cu poporul.

Alba-Iulia, la 30 Septembrie 1928.

Oficiul protop. în conțelegere cu Consilul parohial.

Alexandru Baba, protopop.